

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.—; „ 4.50
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25
Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 5 nov.
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbo brez priložene naročnine se upravnštvo ne ostra.

EDINOST

Oglas in ostanila se računa po 8 nov. vrtica v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osemtnice itd. se računa po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo Piazza Caserma št. 9. Odprte reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinost je mč.

Vabilo na naročbo.

Ob koncu drugega četrtletja vabimo svoje naročnike, da pravočasno ponovno svojo naročbo in da skušajo nam pridobiti novih naročnikov. Časi so resni, in napočila je doba, ko narod slovenski krvavo potrebuje neodvisnih glasil, zahtevajočih prava naša, ne oziraje se ne na desno ne na levo. Nam je resna volja, pri katerih-si-bodi odnosajih brezobzirno zagovarjati narodni naš interes, a v tem boji trebamo duševne in gmotne podpore naroda. Kdor se torej strinja z našimi načeli, stopi hitro v naš krog.

Cena listu je:

za vse leto . gl. 6.—
za polu leta „ 3.—
za četrt leta „ 1.50

Uredništvo in upravnštvo.

Hinavci.

Kako naj bi jim drugače rekli 'mogočnim nasprotnikom našim — nemškim liberalcem? Gospóda se nazivljejo liberalce in bi tudi hoteli, da jih ves svet smatra za take, v resnici pa merijo vsi njih napori izključljivo le na to, da se uveljavijo načelo, dijametralno nasprotno pojmu liberalizma: jeden sam bodi gospod, vsi drugi pa sluga. Kdo naj bi bil gospod in kdo sluga, ni treba naglašati posebe.

Odkar je stopila na javno pozorišče nesrečna ta stranka, opažamo, da nje besedam nikdar ne odgovarjajo nje dejanjam. Raz jezik se jim cedi zgolj med, v arci pa jim plapolata strupeni srd proti vsem — na desni in na levi —, ki se nočejo ukloniti brutalni njihovi samovolji. Ustvarili so nam ustavo, katera ni bog-si-ga-vedi kaj in ki nikakor ne more veljati idejalom človeku,

v resnici svobodomiselnemu — ali vendar ki ima toliko dobrega zrnja v sebi, da bi mi avstrijski Slovani Boga hvalili na koljenih, ako bi se ta ustava očitno ustvarila do skrajnih posledic; toda ustvarili so nam to ustavo s trdnim namenom, je ne izvrševati, ali pa le v tolikej meri, kolikor se da spraviti v sklad z onim načelom, da jeden bódi gospod, a drugi sluga. Temu načelu se moramo upirati mi Slovani. In vpirati se mu, nam velja prvič notranji nagon, lasten vsakemu bitju na tej zemlji: ohraniti si življenje; in drugič nam Slovanom prirojeno pravico: ljube, to je, oni plemeniti čut, ki je za jedno vrhovno načelo krščanske ljubezni: da bodimo med sabo ljubeči se bratje! Mej brati pa si ne moremo misliti razmerja, kakoršno je mej gospódo in tlačani.

Nikakor ne pretiravamo, ako govorimo o tlačanih. Res, da nas ne gonijo trdosrdni nadzorniki na ceste in polja, kjer bi morali opravljati trdo delo tlačansko, res, da nam ne treba nositi desetine v palače mogočne gospóde nemško-liberalne — vsaj pravijo, da je ni več tlake in desetine! In vendar, vendar! Koli ogromne so žrtve, koje morajo národi avstrijski pokladati na žrtvenik onih pogubnih narodno-gospodarskih načel, katere je uveljavila laž-liberalna stranka v oni dobi, ko se je solnila na vrhunci svoje slave! Le ozrimo se malo okoli sebe in povsodi vidimo strašne sledove pogubne politike nemško-liberalnih doktrinarjev: nerazmerno obremenje kmečkih posestev — prve te podlage blagostanja narodov — in propadanje nekdanj cvetoče male obrtnije. To je žalostna prikazen, zelo žalostna. Nikakor nismo nasprotniki kapitalizmu in veliki industriji iz zgolj zagrizenosti, a obiti nas mora žalost, videče, da postaja razmerje mej velikimi in malimi bolj in bolj nenaravno ter da se jih mora umakniti po sto in sto, zgolj v ta namen, da more jeden samo sesti oblastno

in komodno. Iz takih odnosajev mora se dosledno in neizprosno porajati nekračansko razmerje: jeden gospodar, drugi sluga. Tako razmerje je v najostrejšem nasprotju s plemenitim pojmom resničnega liberalizma. In vendar zahteva ona stranka, ki z vsemi svojimi silami teži po takem razmerju, da jo smatramo za liberalno. Ni-li to skrajna hinavščina? Fizično res nismo več tlačani, osebno smo res svobodni. Ali nam je pred očmi duševno tlačanstvo, ki nič manj ne žuli. In ni-li to duševno tlačanstvo, ako se nas sili, da se vzgajamo v duhu, nam ptujem, ter da vrejamo vse življenje národa v sméri, ki je nasprotna njega srečni bodočnosti? Kako drugače naj označimo krčevite napore nemško-liberalne gospóde, da nenemški národi ne dobe v roke sredstev za vspešni razvoj lastnih jim duševnih sil na vsej érti; da nam odreka jo pravice tam, kjer jedino je mogoče postaviti temeljni kamen napredku in narodni kulturi — v šoli? Ni-li to duševno tlačanstvo? In vendar je stranka, ki teži po tem, toli drzna, da zahteva za se monopol na liberalno in človekoljubno čutstvovanje. To je vendar grdo hinavstvo: svedčanim načinom zagotavljanje jednako-pravnost, a potem brutalno odrekati sredstva, ki so potrebna za izvršenje jednako-pravnosti — ki so potrebna za izvršenje postavnih določeb. Tako delajo nemško-liberalna gospóda in zato jih smemo po vsaj pravici imenovati — hinavce.

Žalostno, prežalostno, da je taka uprava ona stranka, ki še vedno odločuje pri nas z mogočnim vplivom svojim.

Je-li mogoče, da bi zastopniki poščenega, iskrenega, odkritosrdnega národa slovenskega mogli kednj paktirati s to stranko? Ne, ne, to nesmejo ni na ljubo kaki stranki, še manje pa kateremu si bodi sistemu! Kakor se je bati neiskrenega človeka, tako se moramo čuvati pred političskimi — hinavci.

da najlajše za nju bode, ako bova imela zavest, da sva storila, kar sva storiti bila dolžna kot brata bratu. Saj veš da: „Ne le kar veleva mu stan, Kar more, to mož je storiti dolžan.“ Da! srečen človek, ki vidi teči po svojem telesu curek svoje gorke krvi in ve, da teče ta krv v propeh domovine!

Okó je bleketalo Stanku pri teh besedah. Dasi je bil vedno krotek, kakor ovčica, vendar se je spremenil v divjega leva, ko se je spomnil na sovraga, na onega sovraga, ki nam krađe, kar nam je najdražje — zemljo, na koji smo bili rojeni, jezik, ki smo govorili v srečni mladosti z materjo.

„Vse je lepo in prav, kar praviš“, odgovorim mu jaz, „a kaj poreče k temu Malka, kaj poreko roditelji? Roditelji ti niso dali nikakega odgovora na ono pismo. Kako hudo jim mora biti pri srcu, ko vejo, da neseva življenje v največjo nevarnost.“

„Malko ali nobeno, rekel sem ti, dragi mi Stipe že tolikokrat,“ odgovorim Stanku, zapalivši si zavitko in kakor bi si hotel izgnati z dimom spomin na njo, pihati začne gosti dim od sebe.

Konfiskacija. Prvo izdanje današnje številke zaplenilo je o. kr. državno pravdnštvo radi članka: Nemška „kolonialna politika“ v Avstriji.

Kako je ravnati s trtami po toči poškodovanil? Rodnost po toči poškodovanih vinogradov je res za več let lahko uničena, a lasti še se s potolčenimi trtami ne ravna prav in primerno, če se na pr. mladje, ki vzaete pozneje, preveč odščipuje. Splošno veljavnih pravil ni moči navesti, pač pa veljajo v obče nastopna pravila: Ako je lubad vled hude toče odkrušena, zamažejo naj se rane s smesjo, narejeno od dveh delov ilovice in enega dela kravjaka. Da smes bolj drži, dobro jo je ugnesti s krvjo ali vodo, kateri se dodene nekaj lima. Zlasti se je ozirati na rano starega mesta. Kar se tiče mladja, odščipniti je vse odlomljene poganjke, a pustiti je vse, ki so zdravi in rastoči. Kadar trte zopet nekoliko odženo, odstranijo se nepotrebni poganjki na starem lesu, kojih se naredi veliko po vsakej toči, in sicer zato, da se rodni les za prihodnje leto okrepi. Seveda se rodni les v takem slučaju ne nahaja vedno na mestu, na katerem si ga želimo, zato ga je večkrat iskati tam, koder se sploh dobi, da se le za prihodnje leto kaj pridelka zagotovi. Na poganjke iz tal je posebno paziti, ker se z njimi trta pozneje pomladi. Vse drugo se ravna po razmerah. Paziti pa je posebno, da ran preveč ne obseva solnce, ampak da so obsenčene s listjem, kar cepljenje pospešuje. — Posebno poškodovane trte priporočajo skrajšati na eno ali dve očesi, da se vzgoji za prihodnje leto krepak roden les. — Pobite trte kljubujejo zimi veliko manj nego zdrave, zato se je tudi na to ozirati. Škropljenja pa celoni opustiti, ker jih peronospora lahko do cela uniči. — Rezatev prihodnje spomlad ravna se tudi po razmerah, vselej je pa imeti na umu vzgojo trte iz rezervnih poganjkov iz tal. Rodni les za tekoče leto je izbrati tam, kjer je na trti sploh najboljši.

„Malko ali nobeno, rečem ti sedaj zopet in ker me Malka noče, vidiš, da je izgubljena za me za vselej.“

„Saj ona te navzlic materine prepovedi vendar-le ljubi“, pretržem mu besedo.

„O, ne! ona je tako ubogljiva, da —“.

„V resnici ne razumem, da se protivi mati vajini zvezi, ko bi ti jo vendar lahko dala brez najmanjših skrbi, saj te vendar pozna kot človeka, koji potrka prav lahko na marsikatera vrata.“

„To je že res, odvrne mi Stanko, a kakor mi je znano, želi njena mati, da bi poročil Malko kak bogatin, kak bogat trgovec, in kakor vidiš, ne ti in tudi jaz nisva za njeno mater, ker zraven najino plače nimava na razpolaganje nikakih milijonov.“

„Kaj poreče pa tvoja dobra mati, ko bo živela v največjem strahu, da bi ne zaslišala grozne novice, da si padel? Ne pomisli li tega, kako bo ona tugovala za teboj, ne pomisli li tega, koliko skrbi je po nepotrebnem napraviš in jo spraviš v prezgodnji grob? Kako ure napraviš očetu in kake bratu? Stanko, premisli dobro vse to! Vem, kaj je temu sklepu povod, a pomisli le to, da je na svetu to-

PODLISTEK.

Dvoje žrtev.

— Noveleta. —

(Iz popolne torbice Josipa Podhumškega).

Vzamem pismo in ko ga prečitam, mu rečem: „Priatelj, če že hočeš pisati zaljubljena pisma, čemu se držiš, kakor oni, katerega so obsodili na smrt?“

„Stipe“, odgovori mi jako nemirno Stanko, „pisal bi jej ne bil, ako bi se ne bilo pripetilo nekaj. Ona je namreč jako dobro vedela, da pojdem danes mimo hiše. Šel sem v resnici v Zagorje; ko pridem blizu vasi, bilo mi je tako čudno pri srcu, da nisem mogel blizu. Šel sem po ovinkih za vasio v Lepenjše, malo vasio, oddaljeno jedva uro hoda od Zagorja. Tu se vsedem za mizo v gostilnici, a kaj izvem tu? Da je tudi Malka tukaj. Obudil se je v meni sum, da je morda pred mano zbežala. Če me ljubi, odgovori mi na pismo in prepričan bodem, da ni bežala iz lastnega nagiba, ampak da je bila prisiljena k temu; če me ne ljubi, tedaj —“.

Dragi čitatelj naj se nikar ne huduje, ako mu zamolčim sedaj, kako se je go-

dilo Stanku v tej ljubezni, kako je hrepenel, kako zdihoval —, pozabi naj nekoliko nanj in name in spremlja naj nju raje v mislih po oni cesti, po kateri sva korakala proti najinemu rojstnemu kraju.

Odmevali so še med hribovjem zadnji glasovi zvonov, ki so budili vernike k večerni molitvi. Na cesti ni bilo videti žive duše, le kaka nočna žival se je oglasila, ugrabivša svoj plen, in naju motila v pogovoru. —

„Glej Stipe“, reče mi med drugim Stanko, „uresničila se nama je želja, da moreva pomagati zdihujočemu bratu. Le še nekaj dni, pa se hočeva maščevati nad sovragom, ki dela nezaslišane krivice stoletja in stoletja vsem našim krvnim bratom. Sedaj je prilika, da pokaževa dejanski, kako ljubiva domovino. Ona zemlja, koja nama je bila od mladih let sem sveta, je sedaj v nevarnosti. Res je, da ona ni naša ožja domovina, a tamkaj prebivajo naši bratje. Tem bratom hoče opustošiti krvoločni sovrag sveto zemljo, zažgati jim hoče s krvavimi kapljami sezidane hišice in potujčiti nadepolno mladino. In mi-dva naj zreva mirno, ko se vse to godi? Nel tega ne smeva, pomagati morava bratu, saj veš,

KMETIJSKO BERILO

za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in gospodarjem v pouk, dobiva se v tiskarni

DOLENC

Piazza della Caserma št. 2.
po 40 kr., trdo vezan 60 kr.

Assicurazioni generali.

v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavica in rezerva dne 31. decembra 1891. f. 46,528.568 62
Premije za poterjati v naslednjih letih f. 25,207 847 99
Glavica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1891 f. 132,177.289 02
Plačana povračila:
a) v letu 1891 f. 8.530.153 46
b) od začetka društva do 31. decembra 1891 f. 244.279.920 89
Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodnanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši. 6—12

Posilja vsako blago dobro spravljeno in poštne 24—12 franko!

Prečastiti duhovščini

se v ljudno podpisani priporočam za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: Monštranc, kelihov, ciborije, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim. Na željo pošljem ilustrovane cenike franko.

Teodor Slabanja

srebar v GORICI (Görz).

Posilja vsako blago dobro spravljeno in poštne franko!

AVGUST BRUNNER

TRST

Via Conti številka 6 a.

Tovarna strojev in železolinica

Augusta Brunner-ja prevzame vsa sem spadajoča dela kakor: STROJE, PREŠE, SESALKE, ŽELEZNA OBRABILA, STOLPE, CEVI, večja in manjša POPRAVLJANJA.

Die Maschine-Fabrik und Eisengesserei von August Brunner übernimmt alle einschlägigen Arbeiten als: MASCHINEN, PRESSEN, PUMPEN, GITTER, SAULEN, R. HREN, grössere und kleinere REPARATUREN.

Telefon št. 291. 12—24

liko in toliko število deklet, ki bi bile lahko srečne s teboj, srečni tudi ti. Preide ti ta ljubezen, zaljubiš se v drugo, ki ti bode znala povračati tvojo ljubezen in Malka bode pozabljena. Ostane ti jedini spomin, da si nekdanj poznal gospico, ki pa ni marala za te in ker ni marala ona za te, pozabilo jo je tudi tvoje ljubeće srce.

„Stipe moj“, reče mi Stanko, stopivši pred me, „morda res misliš o meni, da bi mogel ljubiti drugo deklico? Ne! Nikdar! Vem, da bode tugovali dobra mamka, saj veš, kako so dobre vse mamke. Oče mi ne brani, hudo mu še bode, da ne more iti z nama. Če pa pade eden izmed naju —.“

Govoriti ni mogel dalje. Prišla sta na griček, od koder sta videla v vas; pri Stankovih so imeli še luč. Bledi mesec se prikaže na nebu in nama razsvetli oni kraj, na kojega spomin je vedno le sladak, sladak spomin na ona srečna leta, ko človek ni poznal še strastij sveta, ampak si je vso bodočnost v živi domišljiji slikal tako krasno, ne vedoč, da mu izginejo oni uzori, ko dorase, ko se prepriča, da je vse življenje le dolga vrsta bridkihkušenj in prevár. (Dalje prih.)

Čast nam je preporučiti p. n. občinstvu Trsta i okolice, Primorja i ostalih hrvatsko-slovenskih gradovah i mestah, sa solidnosti i jeftinoće poznatu, te obilnimi modernimi pisarni strojevi providejnu

JEDINU SLAVENSKU

TISKARU

U TRSTU

Ista prima i obavlja svaku naručbu bilo koje vrsti knjigotiskarskoga posla te preporuča se osobito za ove vrsti tiskanje kao n. pr.:

za župne urede, okružnice, račune, list. artiju i zavitke s napisom, preporučne karte, posjetnice, zaručne i vjenčane objave, pozive, rasporede, ulaznice, oglase, pravila, izvješće, zaključne račune, roštitnike, punomoći, otenike, jestvenike, svakovratne skrižaljke, izpovjedne cedulje, knjige itd.

Uvjerava se p. n. občinstvo, da će nam biti osobita briga, p. n. naručitelje u svakom pogledu zadovoljiti koli brzo i točnom podvorbom, toli jeftinom cjenom i ukusnom izradom.

Onda ima na prodaj slijedeće knjige:
Kmetijsko berilo za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in gospodarjev v pouk ciena prije 50 nvč. sada 40 tvrdo vezana n. 60
Sodnijski obrasci sastavljeni B. Trnovcem n. 30
Vilim Tel. prevod Cegnara n. 40
Ljudmila prevod J. Lebana n. 30
Filip prevod Križmana n. 30
Antigona prevod Križmana n. 30
Pjesma o zvonu preveo A. K. Istranin n. 30
Istra pjesma A. K. n. 30

Ove su knjige jako prikladne za darove o praznicah zato ih sl. občinstvu preporučamo. Drži u zalih (ekladisću) sve potrebne tiskalice i knjige za crkvene urede.

Kod naručivanja tiskavnica i drugog, molimo naznačiti točno naručbu i dotični naslov (adresu) naručitelja.

Za obilnu naručbu preporuča se

Tiskara Dolenc

Piazza Caserma št. 2. (uhod z vln Pesa.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Valovje, nastalo valed imenovanja Abramovega, se še vedno ni poleglo. „Neue Fr. Presse“ žuga grofu Taaffe-u nastopnimi tiradami in — lažmi: „Grof Taaffe ni gojil nikdar posebnih simpatij do Nemcev in približal se jim je le tedaj, kadar jih je potreboval. Grof Taaffe je v poslednjih trinajstih letih rabil marsikatero stranko in — obrabil. Ako sedaj rabi nemško-liberalno stranko, vender se bode znala ta čuvati, da je ne obrabi gospod ministerski predsednik.“ Vsa naša notranja konstelacija pa priča, da so te grožnje zgolj laž, narekovana po brezprimerni hinavščini. Vsa ta ropot je hinavstvo in uverjeni smo, da ne pride do nikakšne akcije proti sedanjemu kabinetu, kajti naši nemški mogotci vedo dobro, da si boljšega niti morejo želeči, kakor imajo sedaj. To ve dobro tudi njihov vodja Plener, in zato je lepo svari rohnečo gospodo, da naj bodo lepo pametni.

Dne 26. odpelje se Njegovo Veličanstvo, naš presvetli cesar, v Brno.

Odsek za uravnavo valute nadaljuje svoje delo. Novi kovani zlati denar dobi nastopni napis ob robu: Franciscus Imperator Austriae Rex Bohemiae Galiciae et Illyriae et Apostolicus rex Hungariae. Odklonili pa so predlog, da bi se tudi pridodala beseda Croatiae.

Knez Bismarck došel je dne 19. t. m. ob 10 uri predpoludne na Dunaj. Občinstvo mu je priredilo burno ovacijo: izročili so mu šopke, peli nemške narodne pesmi ter tako obauli voz Bismarckov, da se je komaj naprej pomikal. Knezu se pa tudi mejpotoma priredili slovesne vsprejeme, tako v Tešinu, Iglavu in Znojmu. Na Dunaji se je nastanil knez v palači grofa Palffyja. Redarji so zaprli ulice, vođe te palače, a navdušeno občinstvo se

je spoprijelo z redarji in je bil ob tej priliki ranjen neki policijski nadzornik. Furor teutonicus!

V Tešinu je rekel knez Bismarck, „da mu je bila vedno skrb gojiti dobro odnošaje s to (avstrijsko) državo in da je njegov čin v svojih privatnih zadevah (sin Bismarckov se je oženil uprav te dni s komteso Hoyos) ubral isto pot. Prijateljstvo krvno sorodnih in zgodovinski zvezanih držav uplivalo bode tudi v bodoče ugodno na mejsebojne odnošaje.“ Tako knez Bismarck. Nas pa je osupnila — kako bi hitro rekli? — „srčnost“ železnega tega moža, da si upa tako demonstrativno na dan z izjavami, kar naravnost zanikajočimi velike dogodke poslednjih desetletij. Meni-li presvetli knez, da se svet ne spominja več velikih dogodkov — da ne omenjamo dobe Marije Terezije — iz leta 1864 in 1866 ter neizprosne in dosledne borbe njegove proti gospodarskim koristim naše države? In mi da bi bili z Nemčijo „blutsverwandt“, ko so dobre tri četrtine prebivalstva Avstro-Ogerske — N e n e m c i?! „Srčnost“ nekaterih ljudij je res občudovanja vredna, ker si upajo postavljati na glavo — notoriško istine.

Mestni zastop Zagrebški je razpuščen. V razpusnem dekretu naglašava vlada, da je mestni zastop povodom prošave 25letnice kronanja Njeg. Veličanstva razpravljati o državnopravnih odnošajih, urejenih temeljnimi zakoni, ter, da je mestni zastop s tem prekršil svoj delokrog. Zajedno je imenovan vladnim poverjenikom svetnik dež. vlade Adolf Mošinsky, koji je prevzel vso upravo, dokler ne proizvede novih volitev. Vlada navaja kot vzrok prekoračenje delokroga, v resnici pa jej ni za drugo, nego, da tudi v mestnem zastopu Zagrebškom dobi sebi slepo udano većino. In brčkone se jej tudi posreči ta nakana, vsaj ima na izber primerenih sredstev. Pomenljivo je za sedanjo smer politike odločujoćih krogov v Hrvatski, da je v naslovu omenjenemu dopisu vladinemu izpuščena beseda „glavno“ mesto. „Hrvatska“ poupraujuje začudjena: Je-li Zagreb prenehal biti glavnim mestom, odkar je Budimpešta postala prestolnica?

Vnanje države.

Kraljevska dvojica Italijanska došla je 20. t. m. v Potsdam. Njih veličanstva so se pozdravila zelo priščno.

Poslanska zbornica Grčka izvolila je Boudaurija predsednikom. Ministerstvo je baje že podalo svojo ostavo.

Italijanski senat je vsprejel z ogromno većino proračunski provizorij. Giolitti je zagotovil, da se skoro doseže ravnotežje v državni upravi.

Po smrti srbskega regenta Protića voliti bode skupščini novega regenta. Kandidatje so trije: ministerski predsednik Pašić, poslanik v Carigradu Sava Gruić in državni svetnik dr. Dokić. Trojica srbskih regentov dobivajo po 60.000 frankov letne plače.

Različne vesti.

Visok gost. V nedeljo predpoludne došel je v Trst nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este. Udeležil se je predpoludanske slovesne službe božje v cerkvi sv. Antona novega. O poludne vkrcal se je na vojno ladijo „Pelikan“, ki je odplula proti jugu.

Žalostna obletnica. Minolo nedeljo, dne 19. t. m. je preteklo 25 let po smrti priljubljenega cesarja Ferdinanda Maksimilijana v Mehiki.

Občina Tržiška na Gorenjskem je imenovala višjega poštnege ravnatelja Pokornega častnim občanom. V nedeljo mu je izročila posebna deputacija častno diplomu.

Iz državnega zbora. Posl. Lueger, Schlesinger, Hauck, Doetz in

Bareuther predložili so v včerajnji seji tri interpelacije radi postopanja policije ob prihodu kneza Bismarcka. Posl. Stalitz je interpeloval trgovinskega ministra z ozirom na peticijo 550 tržaških tvrdk radi ukrepov v varstvo tržaške trgovine.

Našemu „Mattinu“ posvetila je „Nova Soča“ v svoji zadnji številki zares izboren članek kot odgovor na rogoviljenje tega „patrijotičnega“ glasila proti zahtevi goriških Slovencev po slovenskih šolah. „Nova Soča“ navaja glavne misli nekega upravnega članka v „Mattinu“, naperjenega proti goriškim Slovincem, potem pa pravi mej drugim:

„Ta članek so drugi italijanski listi hitro ponatisnili, med njimi, seveda, v prvi vrsti naš „Corriere“. Ako bi ga bili priobčili znani irredentovski listi, ne bilo bi toliko zamere, toda da ga priobči takozvano „patrijotično“ glasilo, to je škandal, kakršnega nismo še doživeli v dolgoletnem pravičnem boju za svoje naravne in ustavne pravice. Da, škandal je to — edino prava beseda, ki vsaj približno v pravi luči osvetljuje počenjanje „patrijotičnega“ glasila. — — — — —

Ker imamo v Avstriji vendar še vedno ustavo, ki je v načelih pravična vsem državljanom, upajo, da njih pravična prošnja bo uslišana. A kaj odgovori na tako prošnjo tržaško „patrijotično“ glasilo? Videli smo zgoraj! V najnesramnejši obliki, katere nismo mogli podati doslovno v slovenskem prevodu, ker nimamo prostora za takó ostudno blagó, deva v nič slovenske zahteve ter načelnike temu pravičnemu gibanju obmetava s kričači, hujšakači, panslavisti in drugimi podobnimi cvetkami — irredentovske zlobnosti. — — — — —

Tako govori „patrijotično“ glasilo, ki bi moralo zagovarjati, ako že ne pravico, pa vsaj to, kar je zakonito. Taka ledena sapa brije iz Trsta!

Upamo pa, da nad goriškimi mestnimi očeti in njih pokrovitelji pri „Matt.“ je še kdo drugi, kateremu ne bo moglo biti ravnodušno, ali se zakoni vršijo ali se proti njim očitno in hoté greši. Zato smo prepričani, da goriški Slovenci dosežemo vse svoje narodne pravice v kljub sovražnim nakanom v Gorici in v Trstu, kajti mi ne odjenjamo in homo uporabljali vse možna sredstva, dokler ne dosežemo svojih pravičnih namenov. To si zapomnite enkrat za vselej! — — — — — Da, to je res škandal!

Za družbo sv. Cirila in Metoda darovali so zbrani pevci v gostilni pri „Tonetu“ 72 kr.

Podružnici družbe sv. Cirila in Metoda na Greti je doposljal predstojništvo „Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“ svoto 10 gld., katere je g. A. Znidaršič vplačal pri kazenskodusni obravnavi dne 17. t. m. To je pač posnemanja vredno, in želeči je, da bi se vse naše stranke pred sodiščem enako sporazumele ter si bratsko odpustile, jemavši pri tem v obzir prevažno našo šolsko društvo. — Za isto podružnico je daroval g. I. M. v krčmi „obrtinjskega društva“ v Barkovljah dne 21. t. m. 20 kr.

Prvo sv. obhajilo prejeli so danes zjutraj učenci šole družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu. Sv. maša je bila ob 7. uri zjutraj in se jo je udeležil ves zavod. Danes ni šole; v nadomestilo se vrši poučevanje jutri v četrtek.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal župnik v Žminji, vč. g. Karlo Miklavčič, za svojega osemletnega pastirovanja v Istri prištedenih 100 gld. v čast sv. Cirilu in Metodu, ki naj prosita Boga, da se v veri združijo slovanski rodovi. Vč. g. Ivan Gerdol, župnik v Škorlji pri Trstu, je podaril 100 gld. z željo, da s tem zneskom postane naša podružnica na Greti član pri „Rojanskem posojilnem društvu“. Vč. g. Ivan Cotelj, župnik v Kanfanaru v Istri, je daroval 23 kil težak zabojev raznovrstnih, prav zanimivih knjig, med njimi tudi molitvenih knjig

svoje rajne matere z željo, da bi se vročile na Koroško. — To vam je, rojaki, poštvovalno domorodstvo naše vrle primorske duhovščine. Vapehi družini v Trstu, kjer vzgajamo veri, cesarju in domovini zvest naraščaj, naučujemo in ohrabrujejo jo v toliki darežljivosti. Bog jej povrni stotero!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Opomnja uredništva. G. Ivan Gerdol, ki je podaril podružnici na Greti, 100 gl., ni župnik, nego posestnik).

Izlet v Divačo in Senožeče. Slovanska čitalnica Tržaška priredi dne 29. t. m. izlet v Senožeče, oziroma v Divačo. Izletniki v Senožeče odpeljejo se z državno železnico ob 7. uri 50 m. zjutraj do Divače, od koder se odpeljejo na voze v Senožeče. V Senožečah je kosilo v gostilni g. Mušiča. Drugi del izletnikov se odpeljejo ob 2. uri 30 minut z državno železnico v Divačo, kjer se snidejo z izletniki v Senožeče v vrtu gostilne g. Maganje, nasproti Divaške cerkve. Čujemo, da se izleta udeležijo tudi nekateri izborni pevci; odbor pa nameruje še drugače preskrbeti za izborna zabavo, abok česar se nadajamo, da se zabave pri Maganji udeležijo tudi rodoljubje iz okolice Divaške.

Tržaški mestni svet ima jutri zvečer svojo sejo.

Mestno gospodarstvo. V zadnji seji mestnega zbora bilo je na dnevnem redu tudi poročilo uprave javnih skladišč za drugi semester m. l., kakor smo že omenjali v poslednji številki. Bilanca izkazuje v tem semestru ogromno zgubo ali deficit 113.226 gl. 34 kr. Poročilo to se je v seji prečitalo, poleg tega tudi sledeči predlog finančnega odseka: 1. Potrditi bilanco ter dati absolutorij vodstvu javnih skladišč ter ukreniti potrebno, da se izposluje potrdilo tudi od ministerstva. 2. Naložiti mestni blagajni, da plača vodstvu javnih skladišč svoto f. 51.159-77 kot del zgube, kateri doleti tržaški municipij, vzešči to svoto od preostanka gotovine prejšnjega leta. 3. Naložiti municipalni delegaciji, da začne nemudoma skupno z borsno deputacijo potrebne studije, da se vlada naprosi, naj potrebno preskrbi, da se temu podjetju zopet pomaga do boljšega stanja. Ta predlog je podpiral posebno svetnik Combi rekoč, da je praveden ter da bi ga drugače on sam sprožil. — Kakor je razvidno torej iz predloženih računov, nahaja se gmotno stanje javnih skladišč v Trstu na jako šepavih nogah. Samo za jedno poluleto morala bode tržaška občina dodati okolo 52.000.000 for. Temu je pa prvi vzrok nesmiselna uprava pri teh skladiščih, ki se, kakor znano, nahaja zgolj v rokah, Lahov. Pri javnih skladiščih so nastavili obilo uradnikov z jako mastnimi plačami. Višji uradniki pri tem podjetju uživajo bogate plače, dočim so ubogi delavci le slabo plačani. Tako se ni nadejati boljše ekonomijske prihodnosti pri javnih skladiščih, dokler se ne uredi njih uprava. Sedaj se gospoda pač spominjajo vlade, ko jim je voda pritekla do grla. Toda vlada naj bi dobro premislila, kaj dela. Ker pa smo doživeli že večkrat, da je slavna vlada prihitela na pomoč z večjimi podporami sličnim podjetjem, n. pr. Lloyd in podunajskemu parobrodnemu društvu, ne bode nikakor se čuditi, ako pridejo gospodi tudi takrat na pomoč. Da, celó nekateri naših poslancev bode izvestno glasovali za to, kakor ob omenjenih prilikah!

Mestne šole v Trstu morajo menda služiti v izgled samo kakej šoli na — Kitajskem. Splošna njih uravnava je nekda taka, da se učenci v njih drugemu ne morejo priučiti razun nekoliko blažene laščine, koje pa v več slučajih prinesejo že od doma. Učna metoda na teh šolah je tako slaba, da daje celo zagrizenemu „Mattinu“ povod, tožiti radi slabega učenja in neugodnih vsebeh. Te dni je ta list, ki sicer hvalisa vse, kar diši po laščini, prinesel daljšo pritožbo proti učni metodi in slabih uspehim učenja sploh, na ženskem

liceju, ki je ustrojen popolnoma po laškimi kopitu ter velja valed tega kot uzorno učilišče. Po tej pritožbi se na tem zavodu niti laščina pravilno ne poučuje ter učenke, ki ta zavod obiskujejo, ne napredujejo niti v laškem jeziku. Pač žalostno za ta zavod — „cosi importante“ kakor trdi „Mattino“. Najbrže je pa ta list odkril le stoteri del resnice, s katero se je menda bal na dan. Kdor pozna tržaške gospice in gospe, ki so dolga leta krila drsale po klopih te tako „važne“ šole, mora pritrčiti, da se na tem zavodu, kakor v vseh družib mestnih laških šolah učenci in učenke le malo ali nič učé, kajti po dovršenih studijah niso godni za nikako delo ali službo. Istina je, da učenke, dovršivše 12 letno šolo na tem liceju, le za silo prestanejo preskušnjo za žensko učiteljsko, koje skušnjo večkrat boljše napravijo učenke, ki so dovršile samo četrti ali peti razred ljudskih šol. Opomniti nam je tudi, da občina izdaje za ta zavod ogromne svote ter je pred leti celo zahtevala, da vlada pripozna licej kot žensko učiteljsko! Gosпода se še vedno bolj brigajo za prazno politično slamo, nego za vestno in natančno notranjo upravo. Da je le šola pollaševalna, pa je v njih očeh najboljša. A po ulicah jim tavajo otroci, mali in veliki, ki so glede olike in omike na nižji stopinji nego najoddaljenejši rovtarji. O, uboga „avita coltura“ kako te valjajo po blatu!

Iz Škedenja se nam piše: Kakor vsako leto o priliki praznika sv. Rešnjega Telesa nabrala so tudi letos naša domača dekleta znatno svoto za okrašenje glavnega križa in cerkvene zastave. Narodile so krassen, 7 bračev dolg trak z napisom: „Sv. Lavrencij, za nas Boga prosil!“ A kako smo začudili vzrši na zastavi omenjeni trak veliko krajši nego je bil popred in brez slovenskega napisa. Kako je to prišlo, kdo je to prouzročil? — vprašamo po vsej pravici. Osebito pa: iz katerega namena? Pobožna naša dekleta so zelo užaljena radi tega postopanja in utegnejo taki dogodki uplivati jako neugodno na naše domače ljudstvo. Zlasti bi pa morali obžalovati, ako se vse to dogaja 4 ali 5 tukajšnjim lahom na ljubo. Sicer pa opazamo v novjšem času na mnogih straneh — kojih ne treba tu izrečno naglašati — nekako animozno postopanje Pridodati nam je še, da se je s kompetentne strani zabičavalo našim dekletom, da naj nikar ne kupujejo cvetic za okrasbo velikega križa v barvah, „ki bodejo v oči“.

Iz Nabrežine se nam piše: Ker se Goriški „Corriere“ in poluurnadni Tržaški „Mattino“ često trudita dokazati, da je naša Nabrežina pravo za pravo italijansko selo, evo Vam nekoliko statističkih podatkov, da se uverite, kako lažeta in natezata ubogo „resnico“ na Prokrustovo posteljo znano glasilo znane Goriške Židnje in pa po svojem — resnicoljubji na široko poznani, poluurnadni „Mattino“. Evo Vam!

Po zadnjem ljudskem štetju imelo je našo selo 1981 prebivalcev: 803 moških, 578 žensk. Trajno jih biva pri nas 1119, začasno 262. Inozemcev je 95 moških in 46 žensk. Po narodnosti je bilo 41 Nemcev (večinoma železniških uradnikov) 147 Lahov in 1030 Slovencev, a mej tem Lahi je komaj jedna tretjina avstrijskih podanikov. Vsi drugi so inozemci — italijanski podaniki — ki nimajo pravice, česa zahtevati od občine. Ostalo bi torej kakih 50 Lahov-avstrijskih podanikov mej 1030 Slovencev. Po teh številkah pač ni več dvojbe glede na narodnostni značaj naše občine. A ljubeznjivima in resnicoljubnima „Corriere“ in „Mattino“ veljajo več 50 Lahov, nego 1030 Slovencev in zato je Nabrežina — italijanska. Niso-li to slepilci, ti naši nasprotniki? Sram jih bilo, lažnjivce! — Zelo zanimivi so podatki ljudskega štetja glede na izobrazbenost in kulturni napredek našega prebivalstva. Čitati in pisati zna jih pri nas 844, samo čitati 66 in 337 je takih, ki ne znajo

ni čitati ni pisati. A mej temi poslednjimi je blizo polovica — Italijanov, kojih skupno število znaša komaj 147. Mirno vestjo torej rečemo, da 90 odstotkov našega slovenskega prebivalstva umejo pisati in čitati, ali vsaj čitati, vzlic istini, da imamo tu samo jednorazrednico. Potem pa nam še očitajo, da smo inferiorno pleme — ter podrejeni duševno onemu in istemu narodu italijanskemu, ki se odlikuje po ogromni množini — analfabetov.

Gori imenovana italijanska lista sta se drgnila tudi ob našo pripravljavo risarsko šolo. In zopet je bil ljubeznjivi in poluurnadni „Mattino“, ki je v svojih glasovitih dopisih iz Gorice trdil, da je v tej šoli nad 30 Italijanov, koje mučimo s poučevanjem v slovenskem jeziku. Evo vam malo pojasnila, tudi kar se dostaje te šole. To šolo je obiskovalo v pretečenem šolskem letu 63 učencev. Mej temi je 43 pristnih domačinov-Slovencev, 8 Italijanov-avstrijskih podanikov in 12 inozemcev-italijanskih podanikov, ki nimajo tu svojega domovinstva in katerih vsprejeti ni bil primoran krajni šolski svet in so se vsprejeli le iz zgolj usmiljenja. Šola ta ima tudi oddelek za odraslene, v kojega so zahajali: 11 Slovencev, 10 Italijanov-Avstrijcev in dva inozemca. Tudi tu je bil poučni jezik slovenski, to je res, ali tolmačilo se je vedno tudi italijanski. Sicer pa menda trivogelnik ostane trivogelnik, naj ga že nariše Slovenec ali pa Lah. „Mattino“ je govoril o „torturi.“ Kdor je poštenjak, pa sodi sedaj: kako „mučeništvo“ je to za naše Italijane-inozemce, ako dobivajo pri nas vsakdanjega telesnega kruha, in jim mimo tega občina skrbi še za potrebno duševno hrano, ne da bi bila v to primorana. Vse to bi moralo biti znano „Mattinu“ kot — — — — — in nikakor ni lepo, da na tak neosnovani način žali in napada vzgledno občino našo. Vzledno, pravimo — kajti naša občina je bela vrana mej svojimi vratnicami: občinarji Nabrežinski ne plačujejo nikacih občinskih doličad. Vzlic temu ima občina še par tisočakov na strani za eventualne izvenredne potrebe v bodočnosti, da si je v poslednjih letih izdala nad 10.000 gl. za napravo vodnjaka, lepšanje cerkve, javni vrt, obrtno šolo, itd. itd. In v taki občini imamo samo jednorazredno osnovno šolo, v kojoj je v štirih oddelkih stlačenih 150 za šolo ugodnih otrok. Zato se moramo še bolj čuditi kompetentnim krogom, da nikakor nočejo uslišati prošnje občine, da bi se namreč naša jednorazrednica razširila v dvo ali trirazrednico. Otroci je dosti, prostori so pripravljeni, občina je pri volji in z možna doprinasati vsakoršne žrtve — in vender ne! Mi si ne vemo tega tolmačiti. In pomisliti je, da bi naša risarska šola še le potem mogla vspevati primerno, ako dobi v osnovni šoli primerno podlagu. Ako dobimo dvo ali trirazrednico, dali bi se obe šoli skombinovati tako, da bi ene in iste stalno nameščene učiteljske meči poučevale v obeh šolah, kar bi znatno zmanjšalo stroške.

Iz Ricmanj se nam piše: Dne 13. junija, praznik sv. Antona, imeli smo pri nas veliko cerkveno slavnost: milostivi gospod proš se blagoslovili novo pokopališče. Prisotni so bili tudi veleč. g. kanonik Jan iz Doline in več družih duhovnikov. Na pokopališču je govoril veleč. župnik Kosec iz Katinare tako ganljivo, da so se nam vsem solzile oči. Gospoda župnika zahvaljujemo iz dna svoje duše na tem govoru, ki nam ostane v trajnem spominu. A pohvaliti moramo tudi našega prečastitega župnika Koželja, ker nas tako lepo navaja do napredka in si prizadeva za dušne in telesne koristi svojih faranov. Po njegovem prizadevanju smo prejeli mnogo novih reči v našo cerkev. Vsa čast mu torej! — Hvalo zaslužijo tudi vsi srenjski možje, ki so se mnogo

trudili za novo pokopališče; osebito pa g. I. B., ki je mnogo zanemarjal svoje lastne posle v ta plemeniti namen.

Sedaj pa smo pozabili na ves trud in hvalimo Boga, da je delo dovršeno. Bodimo složni, podpirajmo se vzajemno — in vse pojde vpešno izpod rok!

Vabilo na občni zbor I. vipavske sadjarske zadrage, ki bode dne 3. julija l. l. točno ob 5. uri popoldne v šolskem sopleji v Poddragi. Dnevni red: 1. Odbo-rovi predlogi. 2. Eventualno prenavljanje že leta 1891 popravljenih pravil. 3. Razno. Z ozirom na točko II. dnevnega reda opozore se vsi p. n. gg. člani, da se tega zbora polnoštevilno udeležijo.

C. in kr. intendancija 3. voja v Gradci nam je doposlala nastopni Aviso. Zaradi zagotovitve zakupne dobave ovsa, sena, slame, drv, premoga, koaksa in aveč za čas od dne 1. septembra 1892 do 31. avgusta 1893 vršile se bodo pismene ponudbene obravnave v uradnih prostorih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinov in sicer v nastopnih postajah: v Celovei dne 2. julija 1892., v Mariboru dne 6. julija 1892., v Gradci dne 12. julija 1892., v Ljubljani dne 16. julija 1892., v Trstu dne 18. julija 1892., v Gorici dne 20. julija 1892. in v Pulji dne 22. julija 1892. — Natančneji pogoji in ponudbeni obrazci razvidijo se iz obširnega razglasa v št. 132. „Slovenskega Naroda“ z dne 11. junija 1892.

Jubilej. Državni gimnazij Tržaški bode letos praznoval 50letnico svojega obstanka. Nekdanji učenci tega zavoda so zasnovali poseben odbor v proslavo petdesetletnice. Ta odbor vabi k obilni udeležbi slavnosti dne 5. novembra. Priredi se komers in nabiralo se bode doneske za kako ustanovo, ali pa zalogo, iz koje se bodo podpirali revni učenci tega zavoda.

Pretepi. V nedeljo po noči nastal je hud pretep v ulici Crosada. Tesarju Andreju Quintavalle prizadeli so pet ran z nožem. Ranjen pa je bil z nožem še nekdo drugi. Redarji so zaprli pet oseb zbok tega pretepa. — Redarji so našli po polunoci, na ulici ležečega, nekega Viktorja Ehnertja, ki je bil z nožem ranjen na roki.

Poskus samomora zblaznele ženske. Predučerajšnjim predpoludne skočila je v morje neka 25letna ženska, ki je bila v drugem stanu. Z velikim naporom izlekli so jo mimoidoči iz vode. Redarji so jo sproveli v stražnico v via Tigor. Sprevideli so takoj, da je ženska blazna. Od tod so jo prepeljali v bolnico, kjer je razsajala tako, da so jej morali nadeti silovni jopici.

Mlada samomorilka, Ida Ernat, umrla je v tržaški bolnici. Ljudje so kar drli v mrtvašnico, da vidijo nesrečnico. Pokopali so jo predučerajšnjim.

„Učiteljski Tovariš“. Št. 12. prinaša sledečo vsebino: I. K. — Trb.: Na katerih berilih II. in III. čitanke bi se dalo iz zdravjeslovja (higijene) poučevati in v katerem obsegu? — Iz deželne zbornice kranjskega. — J. Mar: Knjiga Slovenska. — Liatek. — Vprašanja in odgovori. — Naši dopisi: Iz Kranja. — Iz Ljubljane. — Iz Mengša. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Domači oglasi.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1. trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjem (Via Campanile) v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan pripravi oprešno mleko po 12 kr. liter neposredno iz St. Petra, sveža (tršna) smetana. Na zahtevanje posneto mleko po 4 kr. liter, toda le v množini najmanj 25 litrov. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Andrej Kalan, čevljar v ulici Caserma, priporoča se najtopleje slovenskemu občinstvu. Najelegančnejše ter solidno delo in točna postrežba. Cl.

Gostilna „Alla Croce di Malta“ Via Valdirivo št. 19 (poleg Piazza della Zonta) priporoča se najtopleje tržaškimi Slovincem in na deželi. Toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Za obilni obisk prosi gostilničar Covacich.

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici Sergente (blizu tehtnice Rosada) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

Anton Krajcar, Piazza Bariera vecchia, čia, pekarija in trgovina z različnimi jestvinami: moko, rižom, oljem, kavo itd. Priporoča se najtopleje slovenskemu občinstvu. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghaga in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštno tiskarice. Cl.

Ernest Pegan (naslednik A. Pipana) na oglu Via Torrente in Ponte della Fabra, priporoča svojo trgovino z moko in raznimi domačimi pridelki, zlasti pa svojo bogato zalogo kolonialnega blaga. Cene so neverjetno nizke, postrežba vestna in nagla. Cl.

Vekoslav Moder, pekovski mojster „Piazza Caserma“, se priporoča slav. občinstvu. — Prodaja vseh vrst kruha, slaščic, čokolade, vseh vrst moko itd. po najnižjih cenah. Cl.

Anton Lampe, naslednik Jakob Hočevarja, Via Bariera vecchia št. 17 pekovski mojster, priporoča kruh vseh vrst, moko, riž, sočivje, fino moravsko maslo itd. Cl.

U. Mrevlja, Via Belvedere št. 19. Priporoča slav. občinstvu vsake vrste moko, otrobov, turšice, ovasa in raznega kruha po najnižjih cenah. Cl.

Anton Vrabec, trgovina z steklenino, lončenino in lesenino itd. v ulici Via Canale (prva prodajalnica poleg „Ponte rosso“) se priporoča tržaškimi in vnanjimi Slovincem. Cl.

Karol Colja, žganjarija in tobakarna v hiši Cacia. Prodaja domač kranjski brinovec po 1 gld. 80 kr. boteljko, dalmatinsko tropijsko žganje po 1 gld. 10 kr. liter. Cl.

Anton Ščuka Via Bariera vecchia št. 19 III. nadstropje, izdeluje moške obleke po najnovejšem kroju. V njega delavnici vsprejemajo se tudi naročila na razno vrstno moške in ženske perile, koj. se izdeluje lično in po najugodnejših cenah. Cl.

Ivan Kanobel, nasproti velike vojašnice, priporoča svojo zalogo z mnogovrstnim jedilnim in drugim blagom; razpošilja tudi na debelo v množinah od 5 kil. naprej po najnižji ceni.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovenskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilni obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Ivan Prelog priporoča svojo trgovino v Via del Bosco št. 2 (uhod na trgu stare mitnice, Piazza Bariera vecchia) in v ulici Molin a vento št. 3. Prodaja različno mešano blago, moko, kavo, riž in razne vrste domače in vnanje pridelke. Cl.

Josip Kocjančič, Via Bariera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Franjo Delak Piazzetta Cordarioli št. 3 blizu novega trga, prodaja izvrstne jestvine: kavo, sladkor, riž, olje, čokolado, kakao — po najnižjih cenah.

Tiskarna „Dolenc“ (narodni zavod v Trstu), Piazza della Zonta št. 2, izvršuje vsakovrstna tiskarska dela po ugodnih cenah. Imamo na prodaj knjigo „Kmetijsko berilo“ za nadaljevalne tedaje in gosposdarjem v pouk. Mehko vezana stane 45 kr., trdo vezana 65 s poštnino vred. Cl.

Blažina Tone, lastnik krème k „Ruskim Toplicam“, Via Giulia št. 8, uljudno prosi za mnogobrojni obisk svoje krème, kjer se pije izvrsten isterski teran. in se še boljše skrbi za želodec. 24-25

Ivan Umek, čevljarski mojster, Via Rosada št. 6, priporoča se slavnemu občinstvu v vsa v njega stroko s adajo dela. — Solidno delo, — hitra postrežba — nizke cene. 60-39

Hotel in restavrant Šiškovč prav blizu postaje Hrpolje - Kozina ima jako lep razgled v visokosti 490 metrov nad morjem; oskrbljen je izborni z vsem potrebnim; na razpolago so krasno opremljene sobe za poletno bivanje; kuhinja in pijače izborne, cene nizke. Voznina po železnici stane samo 20 kr. 6-28

Josip Urbančič, na voglu ulice Via Francesco priporoča vseh vrst žganja na drobno in debelo. — Pristna tukajšnja in vnanja vina v boteljah. — Suho meso, kranjske klobase, sir, slaščice itd. 23-48

V založbi
L. Schwentner-jeve knjižarne v Brežicah
je ravnokar izšel:
„Venec slovenskih pesni“
za citre. 1-3
Sestavlil Jos. Mestšek.
Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Plesni venček
je dne 3. julija v gostilni
Josipa Majdića
v DIVAČI.

Spomladansko zdravljenje
najboljše je s čajem iz tavžentroz (milefiori). kri čističe in neprekosljivo sredstvo zoper palenje v želodcu, hemoroidalne bolezni itd. — Zavišek s navodom, za 12 dni zdravljenja, stane 50 kr., s pošto 5 kr. več. Čuvati se je ponarejenja zdravila.
Dobiva se v odlikovani lekarni
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.
Poštne pošiljke izvršujejo se neutegetoma.

Na prodaj je hiša z vrtom
gosp. Blaža Usaia na Opčinah
nasproti cerkvi. P. 184.
V pritličju so 4 sobe, kuhinja in podzemeljaka klet. V I. nadstropju 5 sob, kuhinja in podstrešje, ugodno za stanovanje.
2-2 Hiša je ob cesarski cesti.

Katoliki!
Pomozite mi zgraditi cerkev za tukajšnje prav ravno Pijevo občino, na mesto sedanje siromašno in podrtljive kapele. S prvim oktobrom bi rad pričel zidanje, a nimam še zbrane niti polovice za zgradbo potrebnega denarja. Dobrodošel je tudi najmanji dar.
Frank
šupnik pri sv. Piju. (St. Plus).
Berlin. Pallisadenstrasse 78.

TRŽASKA HRANILNICA
Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od 50 noč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9-12 ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10-12 ure dop. Obrestni na knjižice. 3%
Plačnje vsak dan od 9-12 ure popoldne. Zneske do 100 gld. precej, zneske preko 100 do 1000 gld. mora se odločiti 3 dni, zneske preko 1000 gld. pa 5 dni prej.
Eskomptuje menjičice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2%
Posejtuje na državne papirje avstro-ograke do 1000 gld. po 5%
višje zneske od 1000 do 5000 gld. v 4 1/2%
Večje svote po 4 1/2%
Daje denar proti vknjiženju na posvetva v Trstu. Obresti po dogovoru.
TRST, 23. Aprila 1892 12-24

Otvoritev!
V Via della Corte št. 2. je na novo otvoril in priporoča slavnemu občinstvu najboljšega oglja in drv po 3 kr. kilogram 8-4
Tone Rupena.
Dobra vaga.

skropilnica Vermorel

1892. VINOGRADCI!
Varujte vaše trte pred „PERONO-SPORA“ o pravem času s prizanim sredstvom za sikanje pri visokih in nizkih trtah. Posoda je vsa iz rudečega bakra. Delo je točno izvršeno. Jako koristno o rabi tekočine. Ne utruja delavca. Rabi se lahko več let brez da se pokvari.
Bolje so od vseh drugih.
kar jim je pripoznano ne samo z hiljadami svedočev ampak tudi 350 in več prvih nagrad pri raznih natecanjih. Iznajditelj gosp. Viktor Vermorel Villafranche na Francoskem je bil odlikovan z kolajno in najvišjem priznanjem. Varovati se je ponarejenja. — Edini zastopnik za Avstro-Ogrsko:
Henrik Pegan v Trstu,
VIA SANITA št. 17.
Cena prosto carine gl. 22.— Brezplačni zamot. Franko na postajah in na brod v Trstu.
20-20 PLAČA SE NAPRED.

Riunione Adriatica di Sicurtà
24-12 v Trstu.
Zavaruje proti požaru, provozu po suhem rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.
Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1890.
Glavnica društva gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje „ 10.754.306 81
Premijna rezerva zavarovanja proti ognu „ 1.612.910 22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju „ 33.594.10
Rezerva zavarovanja proti toči „ 200 000—
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) „ 163.786 21
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) „ 137.573 85
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje „ 250.000—
Občna rezerva dobičkov „ 1.127.605 98
Urad ravnateljstva:
Via Valdirivo, br. 3 (v lastnej hiši)

Josip Pizzarello
mehanik v Trstu
Via Fontanone br. 12
popravlja in prodaja stroje za šivanje vsakoraznega zistema, nove in že rabljene, s garancijo. Instaluje se električni zvonci. Popravljajo se velocipedi z pnevmatiško gumo. 8-104

Griena bel kašelj, hreputavica, promuklost, nazeb, zadavica, rora, zapala ustijuh itd. mogu se u kratko vrijeme izliečiti rabljenjem
NADARENH 1-8
Prendinijevih sladkišah
(PASTIGLIE PRENDINI)
što jih gotovi Prendini, lučbar i ljekarnar u Trstu. Veoma pomažu učiteljem, propovjednikom itd. Prebdenih kašljnih noćih, navadne jutranje hreputavice i grienih zapalah nestaje kao za čudo nziimanjem ovih sladkišah.
Opazka. Valja se paziti od varalica, koji je ponajviše. Zato treba uvijek zahtjevati Prendinijeve sladkiše (Pastiglie Prendini) te gledati, da bude na omotu kutijice (škatule) moj podpis. Svaki komad tih sladkišah ima ntienu na jednoj Strani „Pastiglie“, na drugoj „Prendini“.
Cena 30 nč. kutijici zajedno sa napatkom.
Prodaju se u Prendinijevoj ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnijih ljekarnah svijeta. 37-62

Kina-železna esenca
proti boleznim v želodcu in na živcih, kakor tudi za krepcanje krvi. Stoklenica 70 kr. — Marijino kričistilne kroglice, tudi čistiven lek. Škatljica 20 kr., 6 škatljic 1 gld. Lekarna Franzoni, Via S. Antonio nuovo 5, poleg cerkve. Zaloga vsa-5-8 korčnih zdravil.

FILIJALKA
c. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2%
8- „ 3 1/2%	3-mesečni „ 2 1/2%
30- „ 3%	6- „ 2 1/2%

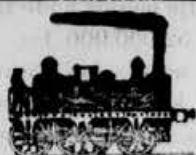
Vplačevanja avstr. vrednostnim papirjem, kateri se nahajajo v okrogu, pripozna se nova obrestna tarifa na temelju odpovedi od 17. in 21. odnosno 12. junija.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2 1/2% na vsako avto. V napoleonih brez obresti
Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradeo, Hermanstadt, Inmost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd. — brez troškov.

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov 24-11 pri odbitku 1% provizije.

Predumj.
Sprejemajo se vsakovrstna vplačila pod ugodnimi pogoji.
Na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.
Na vrednostni obresti po pogodbi.
Uložki v pohrano.
Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, alat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske in italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.
Trst, 13. maja 1892 12-24

CARLO PIRELLI

mejnarodni agent in speditér
Trst, Via Arsenal št. 2. 11-32
Oddaje listke za železnice in parobrode mornarjem in delalcem po nizkih cenah in na vse kraje

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
imela bode od 27. junija t. l. naprej svoje uradne dni:
ob ponedeljkih od 10. do 11. ure zjutraj
ob četrtek od 3. do 4. ure popoldne.
Informacije dobivajo se vsak dan od 3 1/2 do 4 ure popoldne v naši pisarni
3-2
Via Molin Piccolo št. 1 I. nadstropje.